

Ἐκ τοῦ πρώτου αὐτοῦ γάμου ἀπέκτησε τέσσαρας υἱοὺς καὶ ἑννέα θυγατέρας. Εἰς ἓνα τῶν υἱῶν αὐτοῦ ὡς μὴ ὄντα οἰκονόμον ἀφίνει μόνον 1,000,000 φράγκων, τὴν δ' ἐπίλοιπον περιουσίαν του, ὑπολογιζομένην κατὰ τοὺς μὲν εἰς 300-350,000,000 φρ., κατὰ τοὺς δὲ εἰς 400-500,000,000 φρ., ἀφίνει, ὡς εἶπομεν, τῷ πρωτοτόκῳ αὐτοῦ υἱῷ.

Περιπλέον ἀφίνει τὰ ἀκόλουθα κληροδοτήματα εἰς τὸν κατὰ τὰς τελευταίας αὐτοῦ συγμὰς παραστάντα ἱερέα, κατ' αἴτησιν τοῦ ὁποίου ἔκτισε καὶ μίαν ἐκκλησίαν, 400,000 φρ. Εἰς τὸν ἱατρὸν του, πρὸς ὃν ἔδωκεν ἤδη 150,000 φρ., ἑτέρας 50,000 φρ. Εἰς τὸν ἀδελφόν του 250,000 φρ. καὶ εἰς ἓνα ὑπάλληλόν του 400,000 φρ. Διαρκουσίης δὲ τῆς ἀσθενείας αὐτοῦ δίδει πρὸς τοὺς συγγενεῖς, ὑπηρέτας, νοσοκόμους του καὶ λοιποὺς 3,500,000 φράγκα καὶ εἰς διάφορα καθιδρύματα 5,000,000 φρ., ἰδίως πρὸς σύστασιν ἀσύλου διὰ τοὺς ὑπαλλήλους τῶν σιδηροδρόμων αὐτοῦ, οἵτινες ὡς ἐκ τῆς ἡλικίας, τῆς ἀσθενείας καὶ ἑτέρων λόγων δὲν θὰ ἠδύναντο νὰ ἐργασθῶσιν.

Ὁ Κορνήλιος Βανδερβίλ, Ὁλλανδὸς τὴν καταγωγὴν, ἦτο τὸ τελευταῖον τῶν ἑννέα τέκνων τοῦ πατρός του, ἐκμισθωτοῦ τὸ ἐπάγγελμα, καὶ φέροντος εἰς τὴν ἀγορὰν τῆς Νέας Ὑόρκης, ἀριθμούσης τότε μόλις 60,000 κατοίκους, πρὸς πώλησιν τὰ ὀπωρικὰ καὶ λαχανικὰ. Εἰς τὴν μεταφορὰν ταύτην ἐβοήθει ὁ Κορνήλιος τὸν πατέρα αὐτοῦ. Ὁ Κορνήλιος εἶχεν ἰδιάζουσαν κλίσιν εἰς τὴν ναυτιλίαν, ὅτε δ' ἀπέθανεν ὁ πατὴρ αὐτοῦ, ὁ δεκαεξαετής υἱὸς του ἐζήτησε παρὰ τῆς μητρὸς αὐτοῦ 500 φράγκα ὅπως δι' αὐτῶν ἀγοράσῃ μίαν λέμβον. Κατὰ τὸν μεταξὺ Ἀγγλίας καὶ Ἀμερικῆς πόλεμον (1812) τῇ φροντίδι αὐτοῦ ἐτροφοδοτήθησαν τὰ φρούρια τοῦ λιμένος τῆς Νέας Ὑόρκης, διὰ δὲ τῶν χρημάτων τὰ ὁποῖα ἐκέρδησεν ἠγόρασε δύο σκούνας, δι' ὧν μετέηρχετο τὴν ἀκτοπλοίαν.

Ἐν ἡλικίᾳ εἰκοσι τριῶν ἐτῶν ἦτο κάτοχος περιουσίας 50,000 φρ. ἔννοήσας δὲ ὅτι ὁ ἄτμος θὰ ὑπεσκέλιζε τὰ ἱστιοφόρα, καίτοι κάτοχος δύο τοιούτων, ἀποφερόντων αὐτῷ κέρδος 44,000 φρ. κατ' ἔτος, κατετάχθη εἰς τὴν ὑπηρεσίαν ἐξοπλιστοῦ τινος τῆς Νέας Ὑόρκης μετὰ ἐτησίου μισθοῦ 5,000 φρ. καὶ διετέλεσεν εἰς τὴν ὑπηρεσίαν ταύτην ἐπὶ 40 ἔτη. Ὁ ἐξοπλιστὴς ὅπως μὴ ἀπομακρυνθῇ τῷ προσέφερε κατ' ἔτος 25,000 φρ., τῷ προέτεινε μάλιστα καὶ νὰ τῷ πωλήσῃ τὴν ἐπιχείρησίν του, παρέχων αὐτῷ πᾶσαν εὐκολίαν διὰ τὴν πληρωμὴν ὁ Βανδερβίλ ὅμως ἠρνήθη, κάτοχος δὲ περιουσίας 150,000 φρ. ἐπεδόθη εἰς τὴν ναυπήγησιν ἀτμοπλοίων. Μετὰ 20 ἔτη ἦτο ἰδιοκτῆς 38 ἀτμοπλοίων, διακτρώντων διαφόρους γραμμὰς.

Τῷ 1857-1858, κάτοχος ἦδη 200,000,000

φρ., παρητήθη τοῦ ἐπαγγέλματος τοῦ ἐξοπλιστοῦ, ἀσχολήθη κατ' ὀλοκληρίαν εἰς κατασκευὴν σιδηροδρόμων. Κατεῖχε δὲ ἡ διηύθυνε σιδηροδρομικὰς γραμμὰς μήκους 978 μιλίων, παριστώσας κεφάλαιον 750,000,000 φρ., οὗ τινος τὸ ἡμισυ ἦτο ἰδικόν του. Τούτου ἕνεκεν ἐκλήθη βασιλεὺς τῶν σιδηροδρόμων.¹

Εἰς ΑΝΑΓΝΩΣΤΗΣ.

ΥΓΙΕΙΝΗ

Περὶ πιτυριάσεως.

Ἡ πιτυρίασις (κ. πιτυρίδα) τοῦ τριχωτοῦ μέρους τῆς κεφαλῆς, εἰ καὶ μικροῦ λόγου ἀξίον πάθος, ἀυξάνεται παρὰ τισι τοσοῦτον, ὥστε καθίσταται σπουδαῖον ἀντικείμενον μερίμνης. Ἡ πιτυρίασις δὲ αὕτη εἶνε τὰ λέπια τῆς ἐπιδερμίδος τὰ ἀποπίπτοντα ἀδιακόπως κατὰ τὴν αὐξήσιν αὐτῆς, καὶ γίνεται καταφρηνὴς καθ' ὅλον μὲν τὸ δέρμα τοῦ σώματος ἡμῶν, ἰδίως ὅμως ὅπου ὑπάρχουσι τρίχες συγκρατοῦνται τὰ λέπια. Οἱ πάσχοντες ἐκ πιτυριάσεως δεόν νὰ ἀποφεύγῃσι τὸν ἰσχυρὸν κτενισμόν διὰ λεπτῆς κτενὸς, καθὼς καὶ ὅταν ἦναι ξηραὶ αἱ τρίχες, καὶ νὰ μεταχειρίζωνται καθαρὸν, οὐδέποτε δὲ παλαιὸν ἢ ἡμιταγγισμένον ἔλαιον, εἰς τὸ ὁποῖον νὰ προσθέτωσι τὸ τρίτον καθαρὰς γλυκερίνης. Γενέσθω δὲ ἡ χρῆσις τοῦ ἐλαίου δις ἢ τρίς τῆς ἑβδομάδος, καθαριζομένης πρότερον τῆς κεφαλῆς διὰ χλιαροῦ ὕδατος καὶ ἐπιμελῶς ἀποσπογγιζομένης. Ἡ ἀπολέπισις τῆς ἐπιδερμίδος ἢ ἐπερχομένη μετὰ τὴν πάροdon διαφόρων νοσημάτων (ιλιέρεως, ὄστρακιάς κ.λ.) διευκολύναται διὰ χλιαρῶν λουτρῶν, θερμοκρασίας 26-27° R. Ὁ ἀήρ τοῦ δωματίου τότε πρέπει νὰ ἔχη θερμοκρασίαν τοῦλάχιστον 17° R καὶ ὁ πάσχων νὰ προφυλάσσηται ἐπιμελέστατα ἀπὸ οἰασδήποτε ψύξεως.

ΠΡΑΚΤΙΚΑΙ ΓΝΩΣΕΙΣ

Τρόπος τοῦ καθιστᾶν εὐοσμὸν τὴν δάλλιαν.

Κατάτινα ἀνακρίνωσιν, γενομένην ἐσχάτως τῇ Ἀκαδημίᾳ τῶν ἐπιστημῶν ἐν Παρισίοις, εὐρέθῃ τρόπος τοῦ καθιστᾶν εὐοσμὸν τὴν δάλλιαν (dallia), συνίσταται δὲ οὗτος εἰς τὸ νὰ τὴν ποτίζη τις συνεχῶς διὰ χλιαροῦ ὕδατος. Οὕτως ἀποκτᾶ ἡ δάλλια τὴν ὁσμὴν τοῦ ῥόδου.

Ἐρωτηθεῖσας τῆς Κυρίας Στάελ, ἂν κατεδικάζετο νὰ ἔχη ἓν μόνον βιβλίον, ποῖον ἤθελε προαρίκει· «Τὴν Ἀγίαν Γραφήν», ἀπήντησεν ἡ ἐξοχος γυνή.

1. Νεολόγος Κωνσταντινουπόλεως.